

AZ ÉVAD UTÁN

Röviddel az 1979-80-as színházi évad vége után hagyományos a számvetés, és ha mi ehhez egyelőre azt a formát választjuk, hogy egy-egy képpel idézzük meg néhány, az évadra jellemzőnek tartott előadást, mely kiemelkedik a számos bemutató átlagából, azt nem jelenti, hogy összefoglaló áttekintésre nem kerül majd sor. E néhány foto - melyet most, és a következő számban közlünk – csupán emlékidéző; kiemelkedő rendezéseket, új törekvéseket képviselő műveket, emlékezetes színpadi alakításokat vagy éppen egy sikerült díszletet, jelmeztervezői munkát idéz meg, ahogy mi láttuk, ahogy a mi emlékezetünkben él.

TARTUFFE. Az átalakulásban levő Miskolci Nemzeti Színház – mint tudjuk és műsorukból is kiolvashatjuk – rendezőhiánnyal küszködik. Ennek remek – már lapunkban is méltatott - megoldása volt, hogy Major Tamást hívták meg a Molière-darab színpadra állításához. A színpadi produktum önmagában is fontos és emlékezetes esemény, amely arra látszik utalni, hogy a közeli jövőben netán Miskolcon fog történni valami jelentős a magyar színházi életben. Fontos volt ez a Tartuffe azonban abból a szempontból is - és ezt is jól gyanította a színház vezetése –, hogy Major nem fogja ott-hon hagyni pedagógiai szenvedélyét és tehetségét, és az együttműködés vele voltaképpen társulatformáló alkalom is lesz. Így történt. Persze, a közönségnek a színházból mégiscsak az a legfontosabb, amit hall, amit lát, tehát maga az előadás. Nos, a Tartuffe miskolci előadása, olyan színészkiválóságok közreműködésével, mint Blaskó Péter, Dégi István, Timár Éva, átütő siker volt. (A bal oldali felső képen jelenet az előadásból; jobbra fönt Dégi István és Szerencsi Éva - MTI fotó: llovszky)

